

Ngàn Truyện Cười Đủ Loại

Cán dốt ngồi nhậu với cán ngố, hỏi:

- Cán dốt: đồng chí' có biết là bỏ 3 người: người Mỹ, người Nhật, và đảng viên chúng ta xuống hố thì họ sẽ khác nhau như thế nào không?
- Cán ngố: Khác làm sao cỡ
- Cán dốt: Thằng Mỹ thì sẽ phone kêu đồng đội đến cứu, thằng Nhật thì chế ra máy để leo lên, còn đảng viên chúng ta thì nằm đó chờ chỉ thị đảng đưa xuống cho đến chết!

Một người Vietnam vừa chết, do lúc sống ăn ở hiền lành nên linh hồn bay tới cổng Thiên Đàng. Gặp thánh Phê Rô, ngài đón tiếp:

- Chúc mừng con, người con thánh thiện, đã đến cổng thiên đàng. Lại đây ta mở cua*? cho con vô!
- Ô đây là cổng Thiên Đàng sao Thế thì xin ngài cho con xuống địa ngục.

Thánh Phê Rô ngạc nhiên hỏi:

- Ai cũng muốn vô Thiên Đàng, còn con, sao con lại có ý chọn lựa kỳ quặc như thế?
- Thưa ngài! Tại con mới vừa từ "Thiên Đàng Cộng Sản" đến, con sợ Thiên Đàng lắm rồi! Con đã ném mùi "Thiên Đường Cộng Sản" khủng khiếp như thế nào rồi ạ

Nhờ ăn cướp đục khoét nên gia đình cán ngố nọ trở nên giàu có 1 cách mau chóng, tên cán bộ nhà ta mới rước ông cụ thân sinh ngoài bắc vào chơi Hôm đó trước khi đi làm hán mới dặn ông già:

- Bố ở nhà coi thằng cu dùm con nhé, nếu trời nóng thì mở cái quạt bàn lên cho thằng cu mát nhé!

Đến chiều về thấy ông già thờ hỏn hển hán mới hỏi:

- Ô hay! Bố ở nhà chơi thôi mà làm gì thờ hồng học giống như đi làm ruộng về thế hở
- Tiên sư bố mày! Vất vả lắm con ạ! Tao cứ phải bế thằng cu chạy theo cái quạt, lúc thì nó quay sang bên trái, lúc thì nó quay sang bên phải! Tao chạy theo muốn hụt hơi luôn đây này!

Trong 1 trại tù, thằng quản giáo bô bô tuyên truyền cho các tù nhân chính trị:

Đàn anh LienXo chúng ta giỏi lắm nhé! Bay lên tận mặt trời dzồi đấy!

Nghe hán khoác lác như thế thì mọi người đều lên cười khúc khích. 1 anh muốn chọc quê hán bèn đứng lên hỏi:

- Cán bộ nói sao ấy chứ, mặt trời nóng cả triệu độ thì làm sao mà bay tới được!
- Dốt quá! Đúng là dốt quá! Đúng là đầu óc các anh chả thể nào bằng được với "đỉnh cao trí tuệ" của chúng tôi! Chả biết phát huy trí tuệ tí nào! Bay ban đêm thì nóng thế đéch nào được!!!

Nam 1978, tại tỉnh –Đồng Tha'p, nhân dịp xuân về chi bộ - đảng ra 1 tờ báo xuân. Trong báo xuan có trích đăng một - đoạn thơ của thi hào Nguyen Du Sau khi hoàn thành tờ báo, trước khi –dem in thì ban biên tập phải –dưa cho tên bí thư tỉnh uỷ duyệt.

Đọc tới đoạn thơ của Nguyen Du, ông bí thư gật gù tấm tắc khen:

- Chà chà, Nguyen Du là tay nào mà làm thơ khá quá, các đồng chí' biết hán ta ở đâu không thế? Liên lạc gặp với hán và điều –động nó về đây công tác cho phòng thông tin van hoá tỉnh ta nhé!!!!

Ca'n ngố' nọ nhờ đục khoét tham nhũng nên có tiền lo cho thằng con đi du học. Hôm ấy, cán ngố cầm cái visa về đưa cho thằng con:

- Này! Tao lo cho mày cái visa qua du học –được rồi này! Chịu khó qua đó mấy năm dzồi về đây tao nhường lại cái ghế giám đốc này cho mày!
- Hoan hô đồng chí' bô' nha'! Thê' –di du học nước nào thê' hả Bô'? Thằng con sung sướng hỏi
- Di Mỹ! Ca'n ngố' cộc cằn trả lời!

Thằng bé do bị nhồi sợ từ nhỏ nên trợn ngược mắt lên:

- Bố nói gì cỡ Sao lại phải qua bên Mỹ du học? Đê' quốc Mỹ là kẻ thù số 1 của nhân dân ta cơ mà! Ở trường thầy cô dạy là tội để quốc Mỹ bóc lột ghê lắm. Con mà qua đó không chừng bị chúng nó lột sạch bách mất! Hơn nữa, bố' không thấy là bao' -dài của -dảng ta vẫn rêu rao là tội Tư Bản -dang dấy chệ't -dành -dạch -do' sao! Lỡ lu'c con qua -do' nhằm lu'c no' dấy chệ't thì tiêu -dời con làm sao??? Thôi cho con qua -dàn anh LienXo du học nha bố!

Ông bố nghe thẳng con nói như vậy thì điên tiết:

- Ngu vừa vừa thôi con ạ! Ông cố' nội LienXo chúng ta tan mẹ nó từ lâu rồi!

Thằng be' vẫn không chịu thua -đá'p lại:

- Thế thì cho con qua hoặc là đàn anh Tàu, hoặc là đàn anh Cuba, hoặc là đàn anh Bắc Hàn du học nhá. Phe XHCN của ta sẽ nà người đào mỏ chôn chủ nghĩa Tư Bản đấy bố ạ Ưu việt lắm. Nhá, cho con qua mấy nước đàn anh cộng sản du học nhá!

Nam 1976, tại Tiền Giang có thằng cong an tối ngày bắt bà con đi họp để hấn tuyên truyền. . Tối đó hấn cũng kêu bà con tới uỷ ban xã họp. Đầu tiên hấn chỉ bà Năm Sầu:

- Bà hãy cho biết là nhờ nhờ ơn bác và đảng mà bà được cái gì nào?
- Thừa cán bộ! Nhờ ơn bác và đảng mà nhà tôi nuôi được 2 con gà, 2 con vịt.
- Khá thê' cơ à? Trước kia chắc là bà bị bọn Mỹ Ngụy bóc lột khổ cực lắm phải không?
- Không! Trước kia nhà tôi có 1 đàn bò 72 con!
- DM! Im! Không nói nữa! Pha't biểu lung tung tao bắ'n bỏ mẹ bây giờ!

Hấn điên cuồng vì không ngờ bà ta lại dám nói thẳng thừng ra như vậy. Rồi hấn quay qua ông Hai Giồng:

- Ông kia! Hãy phát biểu là nhờ ơn bác và đảng mà ông - được cái gì nào? Nhờ' là chỉ -được no'i công ơn thôi, chứ' không được no'i sai chĩnh sa'ch của -dảng và nhà nươ'c -dây nha'!

Ông Hai Giồng run cầm cập, bảo kể những khổ'n khổ mà ông và gia -đình phải chịu kể từ ngày bè lũ Cộng Sản tràn vào miền Nam thì ông kể vanh va'ch cho mà nghe. Bác và đảng cơ' mang lại tí' ơn í'ch gì cho ông -dâu mà bắt ông phải kể ra? Mà trả lời lạng quạng bị no' nắ'm -dầu cho -di tù "10 ngày" thì cơ' mà mục xương. Rặn o'c mãi cuối cùng ông ta cũng tìm ra -được 1 công ơn to lớn của -dảng và nhà nươ'c:

- Thừa cán bộ, từ ngày các chú vào đây thì dân làng chúng tôi không còn sợ Vietcong pháo kích nữa !!!!!

Sau chầu nhậu ngoạn cảnh cần câu, một người trong đám nói:

- Trời cũng như con người vậy.
- Nghĩa là sao?
- Thì trời cũng có: mặt trời, lưng trời, chân trời....
- Thế trời là đàn ông hay đàn bà?
- Dĩ nhiên là đàn bà! Vì trời cũng có bầu...trời nữa mà!

Ông bố hỏi thằng con trai:

- Con thương ba hay thương mẹ?
- Thương cả 2 người
- Nếu ba đi Mỹ mẹ đi Pháp con sẽ đi đâu?
- Con đi Pháp
- Vì sao?
- Vì Pháp thật đẹp
- Nếu ba đi Pháp mẹ đi Mỹ con sẽ đi đâu?
- Con đi Mỹ
- Vì sao?
- Vì Pháp con đã đi rồi!

- Mình ơi hôm nay em đi khám bệnh. Tội nghiệp ông Bs mới ra trường, ông than còn nghèo nên chưa có tiền mua ống nghe.

- Rồi làm sao thằng chả khám bệnh cho em?
- Thì ông khám bằng tay
- Hú hồn. Thằng chả mà than nghèo không có ống chích nữa thì tiêu đời em rồi.

Một anh chàng khần hoang gia nhập trại thổ dân da đỏ để học cách trồng trọt của dân bản xứ. Suốt cả ngày các trai tráng da đỏ hùng hục đào những dãy hố, cứ 1 hố nhỏ lại đến đến 1 hố to hơn 1 chút. Hố nhỏ họ bỏ hạt giống, hố to họ bỏ cá vụn làm phân bón. Tối đến anh khách này được cho ngủ chung với 1 cô gái dễ thương trong bộ lạc. Đêm hôm đó, cứ mỗi lần anh ta ấn thân hình vào da thịt ấm áp của cô gái, cô ta lại kêu "Yahoo!" Anh chàng thích thú với cảm giác đó và làm đi làm lại trò đó nhiều lần trong đêm.

Sáng hôm sau anh ta trở lại cánh đồng để tiếp tục làm việc, cứ mỗi khi anh ta bỏ 1 khúc cá vào 1 hố nhỏ thì 1 anh da đỏ hét "Yahoo!!!" làm anh ta giật mình. Anh ta hỏi:

- Tiếng "Yahoo" nghĩa là gì mà sao người dân ở đây hay kêu lên những tiếng này?

Người da đỏ nói:

- Trật chỗ rồi !!!

Trong giờ thực hành môn giải phẫu cơ thể người, Giáo sư Y khoa cho sinh viên nhận dạng các bộ phận khác nhau trên cơ thể một người nam giới. Ông cho các bộ phận tách rời nhau vào các túi đen để sinh viên dùng tay nhận dạng. Đầu tiên, vị giáo sư mời một nữ sinh. Cô này ngập ngừng thò tay vào chiếc túi, mặt đỏ dần lên trong khi các bạn đang tùm tùm cười. Giáo sư nghiêm nghị:

- Đây là một giờ học nghiêm túc, nào cô hãy nói cho tôi biết đó là bộ phận gì?

Cô sinh viên ngập ngừng một lát rồi bạo miệng:

- Dạ thưa thầy, đây là một cái xúc xích Đức ạ!

Cả lớp cười ồ lên còn ông giáo sư bực tức nói:

- Không có vấn đề gì, tôi tôn trọng ý kiến của em. Giờ thì hãy bỏ nó ra ngoài xem sự suy đoán của em chính xác đến đâu!

Cô sinh viên run rẩy lôi từ chiếc túi ra theo yêu cầu của ông giáo sư. Cả lớp ngạc nhiên vỗ tay rầm rầm, quả đúng là một cái xúc xích Đức! Lúc này, khuôn mặt của vị giáo sư bỗng tái dần....Ông ta lẩm bẩm:

- Chết...không biết lúc sáng mình kẹp cái gì vào bánh mì nhỉ?

Người Nam khi hỏi giá cả thường dùng chữ "Ăn". Thí dụ hỏi ông xích lô: "*Đấy đi chợ Bến Thành ông ăn bao nhiêu?*" Hoặc: "*Làm căn nhà như vậy ông ăn nhiều?*" Bữa đó có một bà khăn rằn quần cổ, dẫn 1 đứa bé hai ba tuổi, mặt nhăn nhó, na cái bụng giun chổng góc như cái trống chầu vô phòng mạch. Bác sĩ hỏi bệnh ra sao.

Bà mẹ nói:

- Cả tuần nay nó không đi cầu được bác sĩ ơi. Coi nó khổ sở quá chừng chừng. Bác sĩ coi cho nó uống thuốc gì mà nó ỉa ra được, rồi ông muốn ăn bao nhiêu đó thì ăn.

Cái thườ ban đầu lưu luyến ấy, ngàn năm hồ để mấy ai quên. Ông chồng đang tưới cây sau vườn thì vợ gọi:

- Ông ơi, vô ăn tô cháo cho nóng. Tôi mới nấu 2 tô cháo bèo ngư đây nè..

- Ờ, bà sắp sẵn ra đi, tui rửa tay rồi vô liền..

Nhà vắng vì con cái nay đã lớn, chỉ có 2 người ngồi ở cái bàn rộng. Bà ngược đôi mắt bỏ câu "quá đát" lên nhìn ông:

- Mỗi lần nhìn ông ăn, tui lại nhớ tới ngày xưa, hồi ông rủ tôi trốn học đi chơi. Đâu ông đưa tay tôi nắm chút coi.

Ông chồng trẻ cặp kính lão xuống chăm chú nhìn bà vợ, lòng thầm nhủ "Coi con mụ này đã già rồi, mà còn bày đặt "rồ- men-tíc" nhưng nhìn gương mặt nhăn nheo của vợ, ông thấy tội nghiệp quá nên đưa tay ra. Chiếc bàn thì rộng, mà bà vợ thuộc dạng thiếu thớt tắc, nên bà đứng lên, vói tay ra nắm lấy bàn tay ông, run run nói:

- Lấy nhau đã 40 năm rồi, có 4 mặt con mà mỗi lần cầm tay ông là tui như bị điện giật, ngực tui nó nóng ran lên đây nè.

Ông nắm lấy tay bà:

- Bà nói đúng, ngực bà không nóng ran lên sao được, vì 2 cái núm vú của bà đang nhúng vô tô cháo nóng kia cà !!!